

[Aksel Møller.]

dringsforslag, er fornemmelsen af, eller måske vil det ærede medlem hr. Axel Kristensen endda sige bevidstheden om, at det beløb, der forventes til rådighed for importen i 1949, er ligeså stort, også når man omregner efter importpristallet, som i 1938. Det ærede medlems parti har i alt fald i sin betænkning anført dette som noget iøjnefaldende. Det er svært at se sammenhængen med de betragtninger, der står lige over i betænkningen, og de betragtninger, der står lige under.

Jeg er bange for, at man med dette argument nemt kan komme til at vildlede befolkningen. Hvis forholdet er det, at der efter pristalsomregningen er den samme mængde valuta til disposition i 1949 som i 1938, må man for at gøre billedet fuldstændigt også være klar over, at der er en helt anden situation i 1949 end i 1938. Må jeg minde det ærede medlem om, hvilken indflydelse det har haft, at befolkningsmængden er blevet forøget i Danmark. Må jeg minde det ærede medlem om, at i 1938 havde vi en stor arbejdsløshed, hvor de arbejdsløse ikke nær kunne opnå, hvad man kunne kalde et fuldt forbrug. Der fandt en forbrugsbegrænsning sted i befolkningen i kraft af, at arbejdsløshedsunderstøttelsen under ingen omstændigheder kunne tillade et forbrug svarende til det, en arbejdsløn kunne tillade. Eller må jeg minde det ærede medlem om, at vi stadig mangler en lang række nødvendige varer, at der altså stadig er en underforsyning, som krigen er årsag til. Eller hvad mener det ærede medlem om de gentagne gange, vi i dette høje ting har drøftet spørgsmålet om de mangler, der er opstået i investeringstempoet under krigen, hvor langt vi er kommet tilbage under den. Også det er det en opgave at indhente. Altså tror jeg ikke, at en rå anvendelse af disse tal er nyttig, og jeg beder om, at man ikke vil gøre det til et argument, som man bygger sin bedømmelse af vareforsyningsloven på, for det vil efter min mening være et falsk argument.

Jeg skal da på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for flertalsforslaget.

I indledningen til det, jeg her havde at sige, spurgte jeg om, hvad der var årsagen til, at de 76, som i maj i år kunne enes om at gennemføre vareforsyningsloven sammen med det socialdemokratiske parti, nu står splittet. Jeg forstår det sådan, at venstre ikke vil være med, medmindre regeringen vil føre venstres politik. Jeg vil ikke tro, det er en nyttig fremgangsmåde at stille den slags

krav op, når rigsdagen er så partidelt, som den er, når der ikke rådes over et fast flertal, og når vi dog allesammen er klar over den politiske nødvendighed af, at vi kommer bedst muligt igennem. Jeg ser, at „København“ i dag mener, at det snarere er en ny minister, det er nødvendigt at få for at få afviklingen i gang; jeg forstår det sådan, at man mener, man først vil få det i gang, når det ærede medlem hr. Axel Kristensen på ny bliver minister. Men vi har altså ment, hvis den forståelse er rigtig, at måtte udnytte den tid, vi skal vente i, til dette sker, på en sådan måde, at hele problemet bliver kulegravet af det erhvervsliv, hvis argumenter med hensyn til denne lovgivning det vel også har vægt for det ærede medlem at høre.

Jeg går ud fra, at det ikke vil blive nødvendigt at deltage i diskussionen ved tredje behandling og skal derfor slutte med at anbefale, at man også ved den stemmer for lovforslaget.

Jørgen Jørgensen: Jeg anbefaler tinget at stemme for de ændringer, der er foreslået af flertallet og tiltrådt af ministeren.

Ved lovforslagets første behandling gav jeg udtryk for, at mit parti fremdeles finder en bemyndigelseslov nødvendig, og at man derfor nu som under den tidligere regering ville medvirke til en lovgivning som den, det her drejer sig om. Under venstres regering havde bemyndigelsen en betydelig mere omfattende karakter end nu; ved revisionen sidste gang blev bemyndigelsesloven i ikke ringe grad indskrænket, og ved hele sin udformning i sommer fik den i højere grad end på noget tidligere tidspunkt karakteren af en afviklingslov. Ved de ændringer, der nu foreslås af flertallet, indskrænkes bemyndigelserne yderligere, idet de ekspropriationsbemyndigelser, der har stået i alle hidtidige love, udgår. Disse bestemmelser har ikke haft nogen væsentlig praktisk betydning og kan derfor ikke anses for nødvendige. Allerede ved første behandling gjorde jeg opmærksom på, at jeg fandt tidspunktet inde, hvor man uden skade kunne tage disse bestemmelser ud, og jeg ser derfor med tilfredshed, at dette er blevet resultatet af udvalgets arbejde.

Jeg er også tilfreds med, at der nu til formålsparagraffen gøres en tilføjelse, hvorved det markeres, at en tilbagevenden til mere naturlige konkurrence- og prisforhold er et formål, som har tilslutning hos et overvejende flertal her i tinget.

Mit parti kan også give tilslutning til, at ministeren nedsætter en kommission.